

WWW.UNILIB

ШКОЛСКИ ЛИСТЪ.

Одъ овога листа излазе свакога месеца по четири броя. —
Цена му е на год. 4 ф. на по године 2 ф. на четвртъ год. 1 ф. а.вр

БРОЙ 36. У Новоме Саду, 28. Септембра 1861. **ГОД. IV.**

Позивъ на предплату.

Съ овимъ 36. броемъ свршуе се III-ѣа четвртъ Шк. Листа, зато коме е рокъ предплате истекао, и жели и далъ реченый листъ имати, нека съ предплатомъ изволи приявити се.

Збогъ оскудости словослагателя са Школским-смо Листомъ задоцнили; али то не бы требало да Г. Г. Предплатнике одъ држания овогъ листа одврати, еръ ѣе они опетъ све броеве подпуно добыти.

Уредн. шк. Листа.

Вопроси и отвѣти изъ Катихизиса, Методике и Катихетике.

(Одъ Симеона Добриевѣћа.)

III.

И з њ К а ш и х е ш и к е.

Кое су дужносши кашихеше и какое онъ добра свойства имаше мора?

Дужанъ е катихета обучавати дѣцу у моралу т. е. у науки християнской коя се оснива на вѣри, любви и надежди, а чрезъ то изобразити нѣово ерце тако, да крозъ цѣлый свой животъ омразе на грѣхе

и пороке, а возлюбје добродѣтели христiянске и да буду добри Христiяни и поштени грађани.

Дужанъ е катихета самымъ своимъ владанѣмъ посведочити све оно што катихуменима у школи излагао буде, иначе ће дѣломъ разоравати све што бесѣдомъ зиђе.

Дужанъ е свагда предъ очима имати да дѣца текъ владанѣмъ посвѣдочаваю успѣхъ катихизирања, а тако исто и настоянѣ нѣгово.

Дужанъ е тако саюзно, кратко и разумително вопросе задавати, да дѣца сама постепеннымъ разсужденiемъ до едне или друге истине дођу. А катихетъ мора имати добра свойства морална, душевна и вѣжествена, т. е. да самъ по начелима науке христiянске живи; да има здрава тѣлесна чувства, красно гворенѣ и крѣпость тѣлесну; да има здраво разсужденiе и досѣтливость; да познае богословске науке, историю церковну, житiя светы отаца, и проч.

Како бы кишижешически изяснио быжiе бишiе, и какво бы одъ шудъ пракшическо упошребленiе извео?

Дѣци треба обратити внианiе на све предмете, кое около себе видимо; затымъ запытати ий: можели икакавъ предметъ самъ себе учинити? Кадъ добиемъ одговоръ да неможе, онда запытати ий, имали ико на овомъ свѣту, ко бы могао савъ овай свѣтъ устроити; кадъ добиемъ одговоръ да нема, онда заключити, дакле кадъ нема нико на овомъ свѣту, то мора бити неко другий ванъ овогъ свѣта, а то естъ Богъ. — Оволикъ изъ здравогъ разума, а иначе може се доказати изъ св. писма безчисленнымъ доказателствама, н. п. Некидимая божiа одъ созданиа мiра, творенни помышляема видима сѣть, — оно некидимая значи свойства божiя, а што има свойства то мора имати и бытiе. Практическо одъ тудъ употребленiе може катихетъ извести: Да мы сматраюћи како е пре-

благій Твораць све красно на овомъ свѣту на нашу користь устроио, морамо бити Богу благодарни живѣти по заповѣдма нѣговимъ.

Како бы дѣци изяснио предложениѣ ово: мы се морамо владаши спрема создашеля као синови спрема родишеля.

Треба представити дѣци шта е владатель и да како годъ што се наши родители стараю за срећу свое дѣце, да се исто тако и владательи стараю за срећу свою вообште поданика и зато да смо, како годъ спрема родителя, тако исто и спрема владателя любави почитаниѣмъ и послушаниѣмъ соотвѣтствовати дужни, а у случаю потребе за нѣи и самый свой животъ жертвовати.

У Отоку.

Молбено пѣниѣ при почетку дѣчнѣгъ учѣня.

(Свршетакъ.)

Благостанѣ обште и срећа поединыхъ людій онда ће се само увеличати, кадъ изъ учебныхъ заведѣня изилазили буду люди доброга и племенитога срдца и постоянногъ нравногъ характера, кои су готови подвизавати се за правду и добродѣтель, и борити се противу заразе порока и неваляства, кое све веѣма махъ отима. Знаня наша само онда постаю благотворна за общество и за човечество, ако смо мы доброга срдца, ако смо задахнути християнскомъ любави према ближњима, ако смо одушевљени за родъ и за домовину те іој желимо служити искрено а не изъ пуге користи и себичности. Безъ овыхъ усло-

Вія, воде насъ науке наше къ претераной себичности, коя упропашѣуе обштинскій и граѣанскій животъ.

Одъ велике е важности при обучаваню деце, равнѣявѣ нѣиховыхъ снага', али е јоштъ много важнѣе сматранѣ нѣиховыхъ склоности, кое се јоштъ у раной младости и у самохъ дѣтиньству започиню. Већ кодъ дѣце опажамо мы знаке своевольности, непокорности, и упорности. Съ возрастомъ дѣчимъ расту у нѣима и ове јадне послѣдице првороднога грѣха, тако да ако се дѣте остави самохъ природномъ развитку свомъ, то онда узрасту ове клице зала, до лудости и порочнога беснила. И то е узрокъ што св. црква у првой ектеніи овога молебна умолява Господа, да бы онъ страхомъ своимъ божественымъ одагнао одъ срдца ученика' лудило младости. (буйство юности).

Истина да у дужность воспитателя' спада одвраћати дѣцу одъ зла и слабити рѣаве наклоности нѣихове, али св. црква добро знаюћи, да воспитатели, као люди, немогу све знати, нити су у станю предвидити и одклонити сваку опасность одъ своихъ воспитаника', па с' тога обраћа у молитви мисли и воспитателя' и воспитаника' къ свевишнѣму Господу, да бы онъ, предъ лицемъ когва свршава се христіанско изображенѣ, своимъ божественымъ страхомъ одагнао изъ срдца младића' опасне страстїи и зле наклоности, и уселио у нѣихово срдце синовнѣ повѣренѣ и разумну покорность къ учительима, а у срдце учителя отчинску бригу и старанѣ о благу повѣрене имъ младежи. Страхъ божїи е почетакъ мудрости; онъ е најснажнѣе средство, коимъ се и природне наклоности къ злу умалити, и срдце дѣчїе припитомити може.

Садъ посмотримо на цѣли христіанскогъ изображеня, кое намъ се у молебномъ пѣнїю излажу:

Прва и найближа цѣль есть, развѣявъ свѣю способность: сердца, ума и воли „ѣже преспѣвати премудростію и разумомъ и всѣми дѣлами благими. Развѣявъ ово уроженыхъ способностей духа дѣтіега, не смѣ быти само формално, него мора быти живо, дѣйствително, и основано на животъ и стварномъ присвоеню главныхъ истинна вѣре христіянске, и добрыхъ и полезныхъ свѣтскихъ наука. Формално изображенъ духа нашегъ, кое се састоит у добрини и оштрини ума, у питомости сердца, у воли управлѣной на добро, — све то не може само по себи обстати него мора быти прилагожено къ животу човѣчїемъ и появива овога. Умъ изображенъ треба да мисли о предметима човеческога знаня, да се упозна са тайнама царства божїега, да се ослободи одъ предразсуда и суевѣрица; сердце треба да осеѣа любовъ къ правоме добру, а валя да се упражнява у свему што е угодно Богу!

Нїе се заборавило у молебномъ пѣнію ни на развѣявъ и снаженъ тѣлесне природе, ерѣ измеѣу остальныхъ прошенія, кое се читаю, стов и ова два: „дарокати имъ здравїе и долголѣтны ихъ сотворити,“ и „ѣже преспѣвати имъ премудростію и козрастомъ.“

Друга цѣль христіянскогъ изображеня есть приправлѣнъ дѣце за радений и полезный животъ у цркви, породици, общини и држави. На то смѣраю оверѣчи молитвене: „ѣже быти имъ премудростію и добродѣтельнымъ житїемъ и благостолнїемъ къ православиѣ вѣрѣ, радость и оутѣшїе родителемъ своимъ, и цркви Православно-Католической, оутвержденїе. (Изъ прве ектенїе). Цѣль ова може се достаточно постићи, само онда, ако се постигне она прва. Множина знаня безъ подпунога и свѣснога развитка душевныхъ и тѣлесныхъ сила неће приносити плода ни общини ни цркви, на вато е нужно да свакомъ

понаособномъ или спеціалномъ изображеню, за основъ служи изображенѣ общечовеческо.

Трећа и найвиша цѣль христіанскога изображеня, коя собомъ обузима и оне две предидуће, састои се у приправляню наслѣдника' царства небеснога, кои ће и овдѣ на земљи прославляти Бога приближуюћи се нѣму своимъ добрымъ мыслима и богоугоднымъ дѣлима. — а тамо на небу удостоити се вѣчите милости божіе, да тако предѣготовани — (сѣ овима се рѣчма завршуе молебнo пѣніе) — прославятъ пресклатое има твое и вѣдѣтъ наслѣдницы царствіа твоегѡ. Иже ты еси Богъ силенъ въ милости и благу въ крѣпости, и Тебѣ подобаетъ слава честь и поклоненіе Отца и Сына и Сватоу Духу нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, Аминъ. —

Изъ Дук. Бесѣде превео Н. Ђ. В.

Нѣка типична примѣчанія за пѣвце.

(У Юлію, Августу и Септембру.)

Іул. 11. — Сватыа и прехвалныа мѣченици Евфиміи. И прѣставленіе блаженныа Ольги княгины Російскіа. Овде е заедно стављено правило св. Евфиміи и Ольги, али само се Евфиміи правило чита, а Ольги изоставля.

Іул. 13. 14. 15. 16. 17, 18. и 19. — Кодъ оныхъ данова у Минею ради незаборавности треба назначити: Аще естъ недѣла поетса правило и св. Отцемъ. А правило св. отаца налази се подъ 16. после правила св. Антиногена.

Іул. 14. Подъ овимъ даномъ стои у Минею правило св. апостолу Акили, и св. муч. Кирику и Іулити

заєдно, али се само држи правило св. апост. Акили, а правило св. Кирику и Іулити сасвимъ се изоставля

Іул. 15. Подъ овимъ е даномъ стављено правило св. Владимиру великомъ князу Россійскомъ; тако нѣгово се правило изоставля, а држи се правило св. Кирику и Іулити, кое се налази подъ 14. даномъ овогъ месеца.

Іул. 20. — Сватаго слакнаго пророка Иліи. Овде е све у свомъ реду, но „величаніе“ различно му пою. Између прочихъ, ово е најобичніе: Величаемъ та пророче Божій Иліе, и чтемъ еже на небеса съ плотию огненное восхожденіе твое. Псаломъ избранный: Блаженъ мѣжъ болейса Господа.

Августа. — У неделю попразднства Преображеня на литургији после входа пои се: Приидите поклонимса и припадемъ ко Хрїстѣ: спаси ны сыне Божій, преобразившиса на горѣ, и т. д. а не: воскресый из мертвыхъ, ерь у уставу стои: сице поемъ и до Уданїа.

Августа 15. — Успеніе Богородицы. Овде на литургији после входа ако нїе неделя пои се овако: Приидите и т. д. Спаси ны сыне Божїи, молитвами Богородицы, а не: ко сватыхъ дивенъ сый, или као што неки пою: ко сватыхъ дивна сый.

Августа 30. — Сватыхъ апостолъ Сїлы и Сїлуана, и иже съ нымъ. Овде јоштъ треба у Минею назначити: И преподобныхъ матере нашея Аггелины Деспотицы Сербскїа. Правило св. Сїлы и Сїлану држи се на „повечерю,“ а само се изъ Србляка пои, ако нїе неделя.

Септемвр. 8: По входу исто онако као и 15. Августа.

Септемвр. 14. — Всемирное воздвиженіе честнаго креста. — На јутреню после евангелїа, место:

Слава: Молиткымы апостолз милостиве, и т. д. неки пою овако: Силою честнагш и животворащагш креста твогш, сохрани насз Господи.

Септемвр. 24. — Сватыа первомученицы и равноапостолныа Феклы. — Овде треба додати у Минею ради незаборавности: И память преподобнагш Отца нашегш Симеона, быкшаго Стефана, первовѣнчанагш крала Сербскагш.

Септемвр. 23. 24. 25. 26. 27. 28. и 29. — у еданъ одъ овыхъ данова, у кои се догоди Субота, држе се обычно „задушнице,“ премда се у уставу о томе ништа неспоминяъ, и пои се канонз усопшимз настоѣгегъ гласа.

Правила русійскимъ светительыма свуда се изоставляю, а правила србскимъ светительыма налазе се у особой кнъизи, подъ именовъ: „Правила молебнаа Сватыхз Сербскихз Просвѣтителей“ или просто „Срблякъ.“

Парамитвѣ.

9. Пророкова штака.

Кадъ оно Соманиткыня Елисия моляше, да нъзвногъ сина одъ мртви дигне, рече Елисие слуги своеме Гиезии: опасуй се и узми ову штаку, пакъ иди тамо, и ако те ко сретне не поздравляй, ако ли поздрави невражай, него иди право своимъ путемъ, и кадъ дођешъ, положи штаку на лице детеа, и нъгова ће сз душа повратити.

Радостно похити Гиезие са пророковымъ штакомъ, да чуда учини, за чимъ одавно чезняше. Куда итишъ Гиезие, упита га Иуа синъ Намесинъ. Едногъ мр-

твогъ да пробудимъ, одговори Гиезия, ево пророкове штаке у мене.

Любопитливо окупи се гомила люди и трчаше за њимъ; изъ сви места и села која пролазаше, поврви народъ за њимъ, да види чудо оживљѣња мртвогъ. А кадъ у Соманъ дођоше, приступи Гиезия мртвомъ, и положи штаку на лице њгово, али се мртви непробуди, ни гласа и знака живота одъ себе даде. Гиезия окрену штаку другчие, и положи е лево и десно и озго и оздо, алъ све бадава, дете се непробуди, и свѣтина Гиезию грдно изсмея, и овај вастиђенъ и осрамођенъ врати се пророку и яви, да се дете ние пробудило.

Онда узе Ђисие штаку и поити Соману и кадъ у кућу уђе, врата за собомъ затвори, и непусти никога у нутра, него се ту Богу помоли и попе и леже на дете, и притиште своя уста на уста мртвогъ, и обгрли мртвога и постоя, докъ се тело оногъ неогрея, и онъ своіомъ скромномъ молитвомъ и своіомъ некористолюбивомъ любви дете пробуди, и предавши га матери рече: ево ти твогъ сина; а Гиезия о-ста као окаменѣмъ одъ чуда.

Любавъ науке.

Диогенъ Сивонски дође као младићъ у Атину, да одъ филозофа Антистена науке слуша; али Антистенъ огорченъ на неваљалство онога времена одрече се друштва людскогъ, и некте ни ђака примати, те тако и Диогена одбияти стане; али се Диогенъ не даде одбити, него тимъ веђма Антистена салеташе. Овај га отискиваше и разерђенъ врата отвори да га напољъ изтера, али се Диогенъ ни тимъ одбити не-

даде, него јошъ већма салеташе, докъ напоследку ер-
диги Антистенъ штапомъ непотеже; алъ Диогенъ ни
тимъ незбунѣнъ рече: удри, само ме и учи. На ову
тврду волю к' науци преокрену се Антистенъ, и за-
узе се око овога новогъ ђака са највећомъ любви
учити га.

Две ноћи.

(По немачкомъ.)

Неки старацъ, кои е у својој младости многа
зла починио, едне ноћи лежао е у својој старости
боланъ на постелји, која е поредъ прозора намеште-
на била, и гледао е са самртнимъ очајњемъ у виси-
ну ведрога неба, кое са сјайнимъ звездама искићено
беше, и ово е први погледъ одъ нѣга, посланъ био
дивној природи.

Очаранъ лепотомъ неба, први путъ опомене се
Творца кои га е створио, и у еданъ махъ, помисломъ
на Бога тронуть, подигне склопљне руке къ небу
говорећи: „Господе! толике самъ године у животу
моме провео, већ ми е тело изнемогло, една ми е
нога у мрачномъ гробу и у целомъ момъ грешномъ
животу, садъ се први путъ Тебе сећамъ. Охъ Госпо-
де! само јошъ еданпутъ да ми се младость поврати,
знао би те целогъ века славити и почитовати.“

Дани нѣгове младости пролетаху му изпредъ о-
чию као неке аветинѣ, сва зла која е онъ тада почи-
нио, излазила су му предъ очи, а онъ у исти махъ
дрктао е као танакъ прутъ на великој олуи.

У тако грозномъ страху санъ га свлада и заспи.
— Чимъ е очи склопио, снѣ да му е ангелъ божи

дошао съ речма: „Смиловао се Богъ на твою молбу и што желишъ друге ноћи испуниће ти се!

У ютру жельно е очекивао идућу ноћъ и у нѣговой нестрпелливости проведе цео данъ у лютой болести, — а ние се ни Бога опоменуо.

Дође вече, али е тай данъ старца већма болестъ мучила него икадъ, и зато већъ прође полноћъ докъ е у радости, шта ће те ноћи съ нѣмъ бити, заспао. Данъ већъ свануо беше, сунце е већъ одскочило, а ядногъ старца нађоше мртва на постелѣи; еръ Богъ недаде му да се покае.

Сине, врати се натрагъ докъ е рание, ако будешъ по хрѣавой стази пошао! Овај страшанъ санъ биће ти судия; еръ ма кол'ко викао: „Врати се мила младость,“ — уверенъ буди да ти се никадъ повратити неће!

Михаилъ Д. Деановићъ
Учитель Срб. Бечейски.

Лавъ и зець.

Еданъ зець дође случайно до познанства съ лавомъ. Ели то збия истина — упита лава — да се ви лавови одъ кржавогъ петла и нѣгове крике поплашите и утекнете? — Есте — одговори лавъ — и ако незнашъ ето љу ти казати, да сви ми велики зверови по кою малешву и чудну слабостъ имамо; тако ћешъ чути, да се слонъ колики е горостаеъ, одъ прасеѣгъ гуризаня тако поплаши, да се савъ задркѣе одъ стра. — Тако — придода зець, — е онда ми ние чудо, што се и ми зецови тако страовито одъ паса боимо.

ФИЗИКАЛНЕ ИГРЕ.

Да се на здравъ чпшавъ левакъ а у празну флашу нишша насуши неда.

Узми празну флашу, само са танкимъ грломъ, и узми левчиѣ са јошъ танкимъ вратомъ, обмотај тај вратъ са поквашенимъ танкимъ платномъ илъ папиромъ, и заглави га тврдо у грло флаше, пакъ успи воде у левакъ, и ако е добро заглавлѣно, само ће неколико капљи воде поћи и онда стати, па ако ће читаве дане стояти, ни капљъ више изъ левка у флашу пасти неће, него ће у левку у воздуху висити.

Ово се оснива на ономъ физикалномъ закону, да никое тело у свое место друго непушта, докъ само неуступи. У флаши е воздухъ, кадъ би имао кудъ изаћи, могла би вода ући (одглави левакъ), алъ кадъ нема кудъ изаћи (поредъ заглавлѣногъ левка) неможе ни вода у нутра ући. —

Да неможе вода у празну чашу ући ма да чашу подъ воду загнюришъ.

Изврни чашу стрмоглавце и безъ накривљивања, тури е у шафолъ пунъ воде до дна шафоля; у чашу неће нимало воде ући.

И ово бива по истомъ предпоменутомъ закону. У чаши е воздухъ, и будући да нема кудъ изаћи, зато неможе ни вода у чашу ући.

Да свећица подъ водомъ горе.

Прелепи малецно парченце свећице илъ провлака у празну ораову люску, и удеси (кантаръ) тако, да люска и свећица на води узправо пливаю, да се незагнюрию. Кадъ си удесио то, а ти запали свећи-

ду ту, стави в са люскомъ на средъ шафоля пуна воде; онда узми одну повећу чашу, најболъ пиварску, пакъ стрмоглавце као и горепоменућу тури преко те люске и свеће до дна шафоля. Отићи ће и люска и свећица на дно шафоля, као подъ воду, и тамо ће до- никле горети.

Овако се може у обкладу марама илъ папиръ, банка, подъ воду турити и извући а неоквасити, а то, сабити ихъ у ту пиварску чашу, пакъ тако подъ воду турити.

И ово в све на истомъ горепоменућомъ физи- калномъ закону основано.

Лежанъ проща.

(Една гимнастична игра.)

Узми три столице, седни на средню и измичи о- ну одну толико, да само потиљкомъ на нъой леже- ћи останешъ; после измичи другу ногама толико, да на нъой само петама одапретъ останешъ. Кадъ си учинио то, онда се укочи тако, да на тимъ двома столицама а само потиљкомъ и петама ослоњнъ ле- жећи останешъ, а да оне изподъ врата столице не- требашъ.

Јошъ ако мошешъ, ту трећу столицу изподъ се- бе онако лежећи рукомъ извуци и преко себе на дру- гу страну претури, и изподъ себе провуци, пакъ јошъ едaredъ и више реда преко себе претури, а све не- престано проща лежећи.

Приложници на фондъ Школскога Листа.

правимъ подобаетъ похвала. Пс. 32. 1.

ИЗЪ СОМБОРА.

Пречастны г. Урошь Стойшиѣ катихетъ и привр. управитель срб. препарандіе. 20 фор. Г.Г. Іоанъ Вуйѣ варошкій представникъ, 2 фр. — Владимиръ Ковачевиѣ землѣмъръ 2 фр. — Антоніе Коньовиѣ землѣмъръ 1⁰ фр. — Константинъ Стойковиѣ жупанійскій подбележникъ, 2 фр. — Павао Радовановиѣ ц. кр. окр. суда советникъ, 2. фр. — Лука Стоячковиѣ пензионированный сенаторъ, 2 фр. — Антоній Янковиѣ трговаць, 2 фр. — Александръ Панаотовиѣ землѣмъръ, 2 фр. — Василій Груиѣ адвокатъ, 2 фр. — Симеонъ Костиѣ свештеникъ и катихетъ, 1 фр. — Павао Станимировиѣ трговаць 2 фр. — Бвтим. Поповиѣ трговаць. 2 фр. — Г. Дракулиѣ жуп. суда предсѣдатель, 2. фр. — Трива Атанацковиѣ ц. кр. окр. суда подпредседникъ . . . 2 фр. — Дим. Поповиѣ намѣстникъ, 2 фр. — Павао Бикарь приватник . . . 2 фр. — Марко Бикарь трговаць . . . 2. фр. — Мих. Костиѣ вар. вицефишкаль, 1 фр. — Боголюбъ Костиѣ трговаць. 1 фр. — Сима Бикарь трговаць, 1. фр. — Коста Брасовиѣ трговаць, 1 фр. Стева Поповиѣ трговаць, 1 ф. професоръ препарандіе Никола Вукичевиѣ положію е свой іошь године 1858. обеѣани прилогъ кои износи 20 ф. а. вр.

ИЗЪ ВРАНЪВА.

Димитрие Таковачки 5. фр. Алекса Бранковиѣ 1 фр. Вранѣвачка црква 1. фр. Коя Блажинъ 1 фр. Сава Влашкалиѣ 10 новч. Живанъ Ранчевъ 20 новч. Васа Радониѣ 20 н. Леша Играчки 20 н. Васа Пичарекъ 20 н. Глиша Дуинъ 10 н. Бвта Блажинъ 10 н. Јоца Пеинъ 20 н. Лаза Майѣ 20

н. Сима Поповъ 10 н. Арсенъ Малешевъ 20 н. Аронъ Рарчевъ 20 н. Игнатъ Майнски 10 н. Филипъ Новачевъ 40 н. Анд. Стойшинъ 10 н. Ана Стойкова 40 н. Филипъ Павловъ 10 н. Среѣа Давидовићъ 10 н. Д. Радивоевићъ 1 фр. Дим. Вучерићъ 20 н. Ал. Михайловићъ 10 н. Јованъ Костићъ 10 н. Вл. Главашъ 1 фр. Орести Јовановићъ 1. ф. G. L. 10 н. Илия Поповићъ учитель 1 фр.

ИЗЪ КИКИНДЕ.

ГГ. Живанъ Капришъ вар. контролоръ 2 фр., Павелъ Недићъ рачуноводитель, 2. ф., Обштество вел. Кикиндско 12 фр., Васили Ристо обшт. начелникъ 5. ф., Софрони Јаконићъ парохъ 5 фр., Георги Русъ трг. 5 ф., Коста Марковићъ трг. 1. ф., Јованъ Јанковићъ трг. 1 ф., Димитрия Трифковићъ трг. 1 ф., Димитрие Адамовићъ трг. 1. ф. —

Попуштена цена за Школски Листъ.

Ко жели или све броеве Школскогъ Листа одъ почетка до данасъ имати, илѣ одъ поедини година, или поедини четврти нѣгови, или најпосле и поедине броеве, за допуненъ свои погублѣни или подерани, имамо слѣдуюће са много попуштеномъ ценомъ на раздаю:

а, све листове одъ год. 1858, за 40 новчиѣа, а поедине окромъ бр. 1, по 3 новч.

б, све листове одъ год. 1859. за 3 фр. а поедине окромъ бр. 12, 15, 16, 18, 28, и 46, по 6 новч.

в, све листове одъ год. 1860 за 3 фр. 50 новч., а поедине окромъ бр. 2, 3, 22, 34, 41, по 9 новч.

г,	све листове одъ I-ве четвр. за 1859 год. за 50 нвч.
д,	" " " III-е " " " " " 50 нвч.
е,	" " " IV-е " " " " " 50 нвч.
ж,	" " " III-е и IV-е заедно везано 1 фр. —
в,	" " " II-е четвр. за 1860. год. — 70 нвч.
и,	" " " III-е " " " " " — 70 нвч.
і,	" " " III-е и IV-е " " " " " 1 ф. 40 н.

Найпосле има сви листови одъ 1859, изузето бр. 15, за 2 ф. 50 новч. а безъ бр. 15 и 16, те исте год. за 2 ф. 30 новч.

Ове попуштене цене дршаћемо до свржетка ове године, а онда ће опетъ наступити пуна цена, т. е. за целу годину 4 ф. за по године 2 ф. во четвртъ год. 1 ф. а поедини листови по 12 новч.

Ради порука молимъ да се сваки направце на насъ обрати. На 10 влаћени екземплара доћиће по еданъ кои се увиште на даръ. —

Уредн. Шк. Листа:

Учителска места,

У Фелдварцу за девојачку школу са 400 фор. а. в. и слободанъ станъ. Рокъ пријаве до 1. Новембра т. г. кодъ управителя школе Луке Крстића.

У Турској Канџији са 168 фор. а. в. слободанъ станъ и башча. Рокъ пријаве до 26. Окт. 1861. кодъ Георг. Николића протопресвитера.